

Fljve Posten.

N° 100.

Fredagen den 2den Mai.

1845.

Det kongelige Theater.

Jaften opføres:

Pa!

Lysspil i 5 Acter af Hr. Th. Overstou.

Personerne:

Statsraad Dobel, Comptoirschef i Rentekammeret	Hr. Hvid.	Frederik Dahl, Fuldmægtig i Rentekammeret	Hr. Wiehe.
Baron Lillie	— Rosenkilde.	Palle Blot, Baadsmand ved Holmen	— Nielsen.
Johannes Bagtel, Secretair, Kasserer ved en Liggæsse	— Foersom.	Ellen, hans Kone	Mad. Nielsen.
Kirstine, hans Kone	Fr. Rosenkilde.	Grelhe, deres Datter, Huusjomfru i Bagtels Huus	— Holst.
August, deres Son, polytechnist Candidat	Hr. Holst.	Peer Duit, Bogholder	Hr. Pihster.
Mathilde Strom, Fru Bagtels Søsterdatter, Bagtels Myndling	Fr. N. Ryge.		

Forestillingen er forbi omtrent Kl. 10.

Erindringsliste.

Cyclorama af Paris, paa Glacéholm udenfor Vesterport, er aabent fra Kl. 8 Form.
Kunstudstillingen paa Charlottenborg er aaben fra Kl. 10 Form. til Kl. 7 Aften.

I van Dinters Vox-Kunstpræparater samt Menagerie Vesterbroe Nr. 76, aabent fra Kl. 10 Form. til Kl. 8 Aften.
Theatre pittoresque, ved Siden af Vesterbroes nye Theater. Kl. 7.
Kunstkabinettet i Frederiksberg Allee Nr. 1, aabent fra Kl. 5—9

Den evige Jøde.

(Fortsat.)

„Jeg takker Dem, min Herre,“ — sagde hun med vaade Dine — „De er god og adelmødig; Agricol's Fader vil idetmindste have denne Trost efter sine mange grusomme Sorger . . . Tak! o, Tak!“

„De behøver ikke at takke mig, Jomfru . . . Naar man har Penge . . . saa er det for den Ene som for den Anden . . .“

Strigene opløste sig nu atter med vilde Raseri end for, og Mini-Moulin's Estræde truede med at sprænge de Nærmestes Drekhinder.

„Cephyse! Hvis du ikke viser dig, staae de alt istykket derinde — og nu har jeg ingen Penge til at betale deres Unoder med,“ — sagde Couche tout-nu. — „Om Forladelse, Jomfru!“ — tilføiede han leende — „men De seer . . . Kongeværdigheden har ogsaa sine Pligter . . .“

Bevæget rakte Cephyse sine Arme ud imod Mayeur, der kastede sig i dem og fældede milde Læerer ved hendes Bryst.

„Naar seer jeg dig igjen?“ — hviskede hun ømt.

„Snart . . . skøndt Intet smerter mig mere end at see dig i en Glemthed, som du ikke vil tillade mig at lindre.“

„Du vil komme? Du lover mig det?“

„Det er mig, der lover det i hendes Navn,“ — sagde Jacques — „Vi vil komme og besøge Dem — Dem og Deres Nabo, Agricol.“

„Nu, saa vend tilbage til din Fæst, Cephyse . . . og mor dig af dit ganske Hjerte! Det kan du . . . thi Herr Jacques vil gjøre en sørgende Familie lykkelig.“

Efterat Couche-tout-nu havde forviiset sig om, at hun kunde gaae ned, uden at blive seet af hans lystige og larmende Kammerater, sneg Mayeur sig sagte ned af Trappen, glad ved Tanken om at kunne bringe Dagobert en god Esterretning. Først styrede hun imidlertid sine Skridt hen i Reiningen af Babelsgaden, til den Pavillon, Adrienne de Cardoville tidligere havde bebodt. Wi skulle senere erfare Aarsagen til denne Beslutning.

I det Dieblif, den unge Pige forlob Husset, stode tre Mænd, klædt som anstændige Borgere, i en hvissende Samtale paa Pladsen og syntes at betragte Restaurationen med spændt Opmærksomhed. Det varede ikke længe, førend en Hjerde, der kom ud fra Husset, sluttede sig til dem.

„Nu?“ — spurgte de tre Andre med synlig Uro.

„Han er der!“

„Er du vis paa det?“

„Om jeg er vis paa det? Jeg saae ham i dette Dieblif. Hele Selskabet sidder ved Bordet og reiser sig neppe derafra i de første tre Timer.“

„Godt — vent mig her, I Andre! Forstik Jer saagodt I kan . . . Jeg vil opsøge Nodemesteren — det skal snart være bestilt!“

„Med disse Ord forsvandt den Ene i en af de Gader, der stødte op til Pladsen.“

I dette Dieblif traadte den bacchantiske Dronning, ledsaget af Couche-tout-nu, ind i Banquetstuen og blev hilset med stormende Jubel. „Nu,“ — raabte Cephyse med et Slags

Nyheder.

Kjøbenhavn, d. 1ste Mai.

Thorvaldsens Grav. Den Grav, hvori den store Kunstners Been skulle hvile, er nu færdig og udført med megen Flid, saa at den endog har noget Hyggeligt ved sig. Den er bygget af Steen, er himmelblaa indvendig, paa Siderne med udfukne Palmblade, i Bunden er et asphaltagt Kors af Sort og Hvidt, ved hvis Fodende Nærstallet 1844 staaer tegnet.

Dødsfald. Den berømte geniale Læge og Videnskabsmand, Hds. Majestæt Enkedronningens Lovlæge, Conferentsraad J. D. Brandis, er i Mandags Nat afgaaet ved en mild Død, lidt over 83 Aar gammel.

Concerten i Slotskirken i Tirsdags Aftes var meget tyndt besøgt, saa tyndt, at de saa Tilstedeværende folte en skjærende Kulde, der ingenlunde blev forjaget af Tonernes Almagt; thi Hr. Fabritius de Tengnagels „Opstandelse“ egnede sig ingenlunde til at vække nogen Varme.

Concert. Til Fordeel for det Kgl. Capels Enkekasse vil der Onsdagen den 7de Mai i Christiansborg Slots Ridehus blive givet en stor Symphoniconcert under Anførsel af Capelmester Glæser og med Assistance af Md. Simonsen

og Stage, D'Her. Faaborg og Schram samt en stor Deel Dilettanter og Musici af de herværende Musikcorps'er i Forening med det Kgl. Capel og dets Elever. Foruden nogle Sangnumere og Webers Duverture til „Oberon“ opføres ved denne Concert Bethovens C Mol Symphonie og Sphors Tonemalerie. „Die Weihe der Töne.“

Beslaglæggelse. Det sidste Nr. af Bladet „Fædrelandet“ er lagt under Beslag.

Massinborerspinderiet har af Mangel paa Hør, som skal tilføres det fra Udlandet, ophørt med sine Arbejder indtil en ny Transport ankommer. Dette menes dog kun at ville vare en kort Tid, og Spinderiet troer sig istand til at fyldestgjøre alle de Bestillinger paa Garn, som maatte gjøres samme i denne Tid.

Forening til Helsingørs Forskjønnelse. Ifølge Privatmeddelelse fra Helsingør danner sig i denne Tid en Forening til Stadens Forskjønnelse, hvis Medlemmer betale et Contingent af 3 Mk. å 2 Rbd. aarlig. Et af de første Foretagender, som snævers iværksat, er Anlæget af en Vystaltee over Grønnehauge til Marienlyst.

Jern-Bombekanoner. Til Helsingør er i disse Dage til Kronborg Fæstning ankommet 9 Stykker 36-pundige Jern-Bombekanoner, der med Rapperter

anslaaes at have kostet circa 2000 Rbd. Stykket. De skal kunne række med kolde Bomber 6000 Men.

Idsvaader. Natten mellem Søndag og Mandag afbrændte en Slagtergaard i Vynghy. Til al Lykke kom hverken Mennesker eller Kreaturer til Skade.

— I Hirschholm afbrændte Natten mellem Tirsdag og Onsdag sidstleden en Bindingsværkbygning, hvilket nær formedelst den stærke Blæst kunde have anrettet mere Skade, der dog forebyggedes ved hurtig Brandhjælp.

Adresse. Det hedder i Veile Avis af 25de f. M.: „Imorgen afgaaer herfra en Adresse fra vore Borgerrepræsentanter til de kjøbenhavnske. Efterat den i et Raadstuemøde af over hundrede Borgere var bleven oplæst, udbragtes et stormende Hurra for Kjøbenhavns Borgerrepræsentanter.“

Selv mord. Ifølge „Hemp. Nv.“ ihjelskjød en Dragon i Søndags Formiddags sig midt paa Gaden (i Skulkenborg) i Odense med sin Karabin. Aarsagen til dette Selvmord siges at være, at han, efterat have tugtet en Dreng, der havde fornærmet ham, var af dennes Forældre blevet truet med at blive „anmeldt.“

Ulykkestilfælde. Nykjøbing, den 26de April. Igaar Eftermiddag, hedder det i „Koll.-Falkst. Stifts.-Tid.“, blev Hav-

seberagtig Hestighed, som om hun søgte at bedøve sig selv — „nu, mine Venner — Storme! Drakar! Bilde, ubændigt, toilesløst Raseri! Jib i Blodet og Fornuften paa Porten! . . . Noget at drikke!“ — tilføiede hun og rakte Mini-Moulin sit tomme Glas.

„Leve Dronningen!“ — løb det fra alle Struber.

Tredie Capitel.

Frokosten.

Siddende paa det fornemste Sæde, med Mini-Moulin paa sin høire Side og Couchetoutou og Rose-Pompon ligeoverfor sig, præfiserede den bachantiske Dronning ved denne Frokost, hvormed Jacques med adelmodig Gavmildhed tracterede sine Kammerater.

De unge Mennesker syntes at have glemt deres Træthed efter Ballet, der havde taget sin Begyndelse klokken elleve om Aftenen og varet til sex om Morgenen; alle disse glade, forliebte og utrættelige Par lo, drak og spiste med en misundelsesværdig, ungdommelig Iver; der blev dersfor heller ikke sladdret meget, saalænge man

var isærd med de første Netter; man horte blot Larmen af Tallerkenerne og Glasenes Samklang.

Den bachantiske Dronning saae ikke saa munter ud som hun pleiede, men der straaede en livligere Jib i hendes Dine; Kinderne glødede stærkere; Alt vidne om en feberagtig, ophidset Stemning; man saae, at hun higede efter at bedøve sig; hendes Samtale med Søsteren randt hende flere Gange i Hu; hun stræbte at undflye disse sorgelige Erindringer.

Jacques betragtede hende af og til med en Ekfers lidenskabelige Blik; thi paa Grund af den usædvanlige Harmoni i Charakter, Aand og Smag, der fandt Sted imellem dem, havde deres Liaison staaet langt dybere og fastere Nodder, end det i Almindelighed pleier at være Tilfældet med disse flygtige Forbindelser, der grunde sig paa Glæden. Cephyse og Jacques vare selv uvidende om deres Kjarligheds hele Bælde — en Kjarlighed, her hidtil havde været omgivet af Adspredelser og Fester, som ingen sorgelig Begivenhed havde formørket.

Den lille Rose-Pompon — Enke i flere

Dage efter en Student, der, for at kunne ende sit Carnaval paa en værdig Maade, havde trukket sig tilbage til Provindserne i den Hensigt at lokke en skæffelig Summa ud af sin Familie, under et af disse fabelagtige Paastub, hvis Tradition omhyggelig pleies og bevares i Themis' og Askulap's Skoler — Rose-Pompon havde, som et Monster paa sjelden Trost, og for ikke at compromittere sig, valgt den uskadelige Mini-Moulin til sin midlertidige Nidder.

Denne havde afført sig sin besværlige Hjelme og ved den Leilighed blottet et skaldet Hoved, der omcirkledes af en Stribe sorte, krusede og i Rakken temmelig lange Haar. Ifølge et saare mærkeligt bachiff Phenomen bemærkede man et Slags purpurrødt Belte paa hans Pande, der tiltog i Brede, jo mere han drak, og fremhævede Hjernerfalkens skinnende Hvidhed.

Rose-Pompon, der kjendte Betydningen af dette Symptom, gjorde Selstabel opmærksom derpaa og udbrød leende —

„Tag dig iagt, Mini-Moulin! Der er en stærk Flod i Vinen! Det er svært, saa den stiger!“